

BİR HALKIN ÖZEL YARGI İLE İMTİHANI

İllüstrasyon: ÜMİT ATALAY

17/06/2012 <http://www.radikal.com.tr/radikal2/bir-halkin-ozel-yargi-ile-imtihani-1091528/>

KEMAL ŞAHİN: Demokrat Yargı Genel Sekreteri, Yargıç, Kazan Adliyesi

Not: Bu makale PEDER BEY'İN YARGISI adlı kitap'ta da yer almıştır. (Tekin Yayınevi, Nisan 2016)

Yargı yoluyla cumhuriyetin korunması ile yargı yoluyla demokrasinin inşası aynı şey

“Kürt Meselesi”nin çözümü için Kemal Kılıçdaroğlu ile Tayyip Erdoğan’ın bir araya geldikleri saatlerde, KCK soruşturması kapsamında 90 tıp ve sağlık meslek yüksek okulu öğrencisi gözaltına alındı. Aynı günün akşamı Erdoğan televizyon programında, Hakan Fidan’ı şüpheli sıfatıyla çağırarak “özel yargı” için şöyle diyordu: “Bana bağlı müsteşarımı alırsanız ben durmam, alacaksınız beni alın... Haddinden fazla yetkileri var, bu durum devlet içinde devlet anlayışını doğuruyor... Cumhurbaşkanı dahil, herkesi buraya çağırırım anlayışı doğuruyor.” Erdoğan’ın bu sözlerinden bir gün sonra da, “Roman Açılımı”nda “Parasız Eğitim İstiyoruz, Alacağız” pankartını astıkları için, 19 ay tutuklu kalan Ferhat Tüzel ve Berna Yılmaz’a “örgüt üyeliği” suçundan 8 yıl 5 ay 20’şer gün, Utku Aykar’a “Örgüt propogandası” suçundan 2 yıl 2 ay 20 gün hapis cezası verildi, özel yetkililerce.

Entelektüellerin tutarsızlığı

Formel yoldan Fidan’ı kurtaran ne bir başbakanları vardı, ne de enformel yoldan Çandar’ını kurtaran Bayramoğlu’ları vardı onların.

Biz önce Erdoğan ve Bayramoğlu'nun sözlerine girelim. Sonra da meselenin derinliğini onlara bir kez daha hatırlatmak boynumuzun borcu olsun. Başbakan Erdoğan ve muktadir köşe yazarı Ali Bayramoğlu'nun yargı ve siyasal iktidar okumaları mantıksal sonuçlara götürülme-ye muhtaç. Çünkü yeterince açık ve net konuşmuyorlar ve özel yetkili mahkemeler üzerindeki The Cemaat'in açık ve tartışmasız iktidarlarını belirsiz sözlerle tevil ediyorlar. Sorun şu: Eğer özel yetkili mahkemeler meselesini tüm açıklığıyla ve somut muhatapları ile tartışmaktan kaçınırsanız, tüm yaptığınız el altından bazı dostlarınızı bir “canavar”dan kurtarmaya dönük olur. Tezgaah altından iş yaparsınız ve kaçınılmaz olarak bir kez daha batağa saplanırsınız. Bir yandan “demokrasiye doğru ilerliyoruz” diye tespitler yaparsınız, diğer yandan da sizi bile “yemeye hazırlanan” bir gücün sıradan bir nesnesi olduğunuzu fark etmeye başlarsınız. İşte bunun adı travmadır ve Bayramoğlu ve hatta Başbakan Erdoğan'ın içinde bulunduğu durum tam bu.

Yargıda sorunun temeli

Buradaki en temel sorun, bu kesimlerin “demokrasi mücadele”lerinin geniş bir kesimin ortak uzlaşma alanlarını yaratmaktan çok, dar bir oligarşik süreç arz etmesi. Tam da bundan dolayı, yargı ve daha özeldense özel yetkili mahkemeler, elde tutana bağlı olarak sadece kendi siyasal misyonlarının bir aracına dönüşür ve bu durum giderek meşrulaştırılmaya çalışılır. Tabii ki sayısız çelişki de beraberinde gelir. Ne demek istediğimi iki örnek üzerinden anlatayım. İlk olarak şu istiklal mahkemeleri savunusuna bakın: “...İstiklal Mahkemeleri, Türk Devrimi'ne, rejime karşı koymak isteyen her gerici ve olumsuz girişimi sert şekilde bastırılmış, hiyânet-i vataniye, casusluk, karşıdevrimci ayaklanma, siyasi suikast gibi önemli davalar yanında eşkiya, şehir kabadayılığı, yolsuzluk ve rüşvet suçlarına karşı amansız bir çalışma göstermiştir.”

Bir de şu ikincisine bakın. Bu da “özel yetkili mahkemelere” ilişkin Cemaat Medyası'nın düşünce ve hissiyatını da tümüyle içeren “Boğaziçi Avukatlar Derneği”nin basın açıklaması: “...Hukukun üstünlüğü kavramlarının yükselmesinde, bu kavramların toplum nazarında değer kazanmasında özel yetkili mahkemelerin etkisi çok büyüktür. Bugün toplumun darbecilere pirim vermeyişinde, insanların çetelere boyun eğmeyişinde mafyaya karşı hakkını arayabilmesi suç işleyen herkesin sıfatına unvanına sosyal konumuna bakılmaksızın yargılanabilmesinde bu yapılara karşı eli güçlendirilmiş olan hakim ve savcılarının görev yaptığı özel yetkili mahkemelerin Ergenekon Balyoz KCK gibi önemli soruşturma ve kavuşturmaların bulunduğu bir gerçektir. Ülkemizde son beş altı yıldır demokrasi insan hakları kavramlarının yükselmesinde özel yetkili mahkemelerin etkisi büyüktür.”

Uzun bir açıklamaya gerek var mı doğru sonuçlar çıkarmak için? 85 yıl önceki “İstiklal Mahkemeleri”ne yüklenen misyon “cumhuriyeti ve rejimi korumak”, bugünkü “özel yetkili mahkemeler”e yüklenen ise “demokrasiyi inşa etmek” olarak açıklanıyor. Öncelikle şunu vurgulamak gerekir ki, yargı yoluyla ne cumhuriyet korunabilir, ne de demokrasi inşa edilebilir.

Yargı yoluyla cumhuriyetin korunması ile yargı yolu ile demokrasinin inşası aynı şeydir. İstedığınız kadar 85 yıllık gelenekle mücadele ettiğinizi söyleyin, aslında o geleneğin tam da üzerine oturmuş olursunuz, o geleneğin yeni sahibi ve korucusu olursunuz. Bugün gerçekleşen tam da bu.

Kürt halkı ve yargı

Şimdi gelelim yargı, demokrasi ve Kürt meselesine. Evet, demokrasi ve insan hakları kavramları yükseliyor! Fakat kapılarının üzerinde “İstiklal Mahkemeleri Mücadelesinde Yalnız Allah’tan Korkar” yazılı olan -aksine Allah korkularının kesinlikle bulunmadığı tarihte tescillen- “İstiklal Mahkemeleri”nin mirasını aynen devralan “Özel Yetkili Mahkemeler” aracılığıyla Kürtlerin adalet, eşitlik ve özgürlük çılgınlıkları, bir başka deyişle yükselen demokrasi ve insan haklarından eşit yurttaşlar olarak pay alma talepleri “terörle mücadele çuvalı”na atılmaya devam ediliyor. Derneğimizin eşbaşkanı Orhan Gazi Ertekin’in söylemiyle “özel yargı” yoluyla Kürtlerin “adli tehirci” bütün hızıyla sürüyor. Misal, iktidar ve anamuhalefet liderlerinin “Kürt meselesi”nin çözümü için bir araya gelmelerinden bu yana, Van’da belediye başkanları dahil yüzün üzerinde seçilmiş Kürt siyasetçi tutuklandı. Diyarbakır’da “Yıl 2012, yer Kürdistan ve ağır sömürge koşulları devam ediyor” diyen Aysel Tuğluk’a yine Diyarbakır’ın “özel yargısı”ndan “yükselen demokrasi”ye yakışır bir yanıt verildi: “14 yıl 7 ay hapis”.

Artık sorun, sadece belirli bir güç tarafından oluşturulan “özel yargı” değil, bizzat o “Güç”ün kendisi. O güç ise, 17 Ekim 2010 HSYK seçimleri sonrası “Cemaat Diktası”nın merkezi haline gelen HSYK ve O’nun şekillendirdiği Yargıtay ve Danıştay, hatta referandum sonrası şekillenen Anayasa Mahkemesi. HSYK, Yargıtay, Danıştay ve Anayasa Mahkemesi demokratik biçimde yeniden inşa edilip tüm topluma ait kılınmadıkça ve de Demokrat Yargıçlar Hareketi’nden Yargıç Faruk Özsü’nün söylemiyle “özel yetkili mahkemeler bitli bohçasıyla yani Terörle Mücadele Yasası’yla” tümüyle ortadan kaldırılıp tüm yurttaşlar için eşit hukuksal güvenceler tesis eden tek bir hukuk sistemi ve tek bir ceza politikası tesis edilmedikçe, hiç kimse kendisini bu kirli adaletin “özel tehlike”sinden kurtaramayacaktır.

Burada asıl ve nihai söz tabii ki Kürtlere olmalı: Kürtler 85 yıllık “özel yargı”ya doydu! Kürtler bu gidişattan artık tek başına nasiplenmeyecektir! “Alacaksınız beni alın!” diyen de nasibini alacaktır, tıpkı selefleri gibi. Bu oyun böyle sürüp gitmeyecek tabii ki. Ayrıca son kararname ile birkaç özel yetkili savcının yerinin değiştirilmesinin hiçbir şeyi değiştirmedığı, yapılanın “Yeni HSYK”nın klasik bir taktiği olduğu çok yakında görülecek. “Özel yargı” yerine insancıl ve demokrat yargı da ancak tutarlı ve bütünlüklü bir mücadeleden doğacaktır. Demokrat Yargı bunun ne demek olduğunu kendi pratiğiyle gösterdi.